

Až jednou pochopím

Jakub Smolík

Toužil jsem napsat příběh o opravdové lásce,
o kašně splněných přání a snech,
co změnilo se ve skutečnost.
Snad je to tím, že tato doba nemá pro tak krásná milování pocho-
pení,
nedává mu prostor a těch opravdových lásek ubývá.

Proto ten příběh se smutným koncem,
který bych chtěl věnovat všem nešťastně milujícím.
A pokud se mi podaří alespoň jedno jediné srdce zbavit té samot-
y, v které nyní utápí svůj žal,
pak budu věřit, že i ty nešťastné lásky nejsou zbytečné,
a já, já pochopím:

Kde jsou chvíle, co umí hrát,
kde jsou slůvka, mám tě tak rád,
kde je lásky ta pravá tvář, zůstal jsem sám, můj prázdný snář,
kde jsou chvíle,.....